

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecătorii- Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

Prisacari Victor XXXXX, născut la 28 martie 1964, originar și domiciliat în raionul Edineț, satul Gașpar.

Termenul de examinare:

prima instanță: 11.10.2019 – 18.05.2020

instanța de apel: 26.06.2020 – 06.10.2020

instanța de recurs: 30.12.2020 – 08.06.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 18 mai 2020, Prisacari Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Ațiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, Țaralunga XXXXX, a fost admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

S-a încasat de la Prisacari Victor în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2468 (două mii patru sute șaiszeci și opt) lei.

2. În sentința, prima instanță a constatat că Prisacari Victor, la data de 23 iunie 2019, aproximativ pe la orele 07:00, deținând permis de conducere nr. XXXXX pentru categoriile „A”, „B”, „C”, „D” și „E”, eliberat la data de 10.03.1997 și încălcând prevederile pct. 45 sbpct.(1), lit. a), b) și d) precum și sbpct. 2) al Regulamentului de Circulație Rutiere al RM, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din data de 13 mai 2009, conform căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, conducând autobusul de model XXXXX cu nr/în XXXXX care aparține SA „XXXXX”, pe ruta XXXXX, și anume pe traseul central din s XXXXX, nu a ținut

cont de prevederile pct. 45 alin.2) al Regulamentului de Circulație Rutieră al RM nu a redus viteza și nici nu a oprit autovehiculul cu toate că a observat ieșirea pe traseu a unei bovine, care aparținea cet. Țaralunga XXXXX. În urma abaterii de la pct. 45, sbpct, 2) din Regulamentul Circulației Rutiere al RM și anume faptului că nu a redus viteza autovehiculului la observarea unui pericol, Prisacari Victor XXXXX a tamponat-o pe Țaralunga XXXXX, care a ieșit pe traseu să întoarcă bovina sus indicată pe acostament. În rezultatul leziunilor corporale primite în urma accidentului rutier, Țaralunga XXXXX a decedat la fața locului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201919C0125 din 28.06.2019, decesul cet. Țaralunga XXXXX, 52 ani a survenit în rezultatul șocului traumatic și hemoragic, care s-a dezvoltat în urma traumei asociate, exprimată prin: trauma cranio cerebrală închisă-hemoragii în țesuturile moi pericraniene și subarahnoidală în focar; trauma contuză a toracelui – fractura ambelor clavicule cu deplasarea fragmentelor, fractura coastelor bilaterale pe 2 linii anatomice cu hemoragii în țesuturile adiacente, ruptura pleurei parietale la nivelul rupturilor; trauma bonta a abdomenului – ruptura splinei, însoțită cu hemoragie în cavitatea abdominală; trauma contuză a membrului superior și inferior pe dreapta – plaga contuză ruptă a antebrațului stîng și a articulației talocrurale de dreapta, fractură deschisă a oaselor gambei drepte în articulația talocrurală. Vătămările corporale descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și în circumstanțele indicate/accident rutier, și se califică ca vătămare periculoasă pentru viață. La cercetarea toxicologică în proba de sânge de la cadavrul cet. Țaralunga Vera alcool etilic nu a fost depista.

Acțiunile lui Prisacari Victor au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Prisacari Victor, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în condițiile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală – fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar în temeiul art. 146 alin. (1) Cod de procedură penală, să se dispună efectuarea pe dosarul de învinuire a cet. Prisacari Victor a expertizei în comisie cu experți în domeniul tehnic-auto și medico-legală la CNEJ.

Apărarea, în motivarea apelului a invocat că cele întâmplare s-au cauzat în circumstanțe pe care cet. Prisacari Victor nu putea și nici nu avea de unde să le prevadă, astfel, prevederile Regulamentului circulației rutiere nu a fost încălcat.

A susținut că accentul asupra faptului absenței laturii subiective este de a constata că impactul nu putea fi prevăzut sub toate aspectele sale – atât în modalitatea neglijenței cât și în cea a încrederii exagerate în sine, ceea ce rezultă că vinovăția inculpatului nu a fost constatată, și se bazează pe presupuneri.

Apelantul a mai menționează că Țaralunga Vera, ca participant la trafic, urma să respecte direcția și partea sa dreaptă de deplasarea pe acostament, urmând să-și exprime intenția de a se deplasa astfel ca să nu creeze obstacole celorlalți participanți la trafic, astfel pe lângă unghiul de vizibilitate urmează a fi luate în considerație intenția pietonului, victima Țaralunga Vera a manifestat o reacție spontană, intenție neprevăzută pentru participanții la trafic.

În fața instanței de apel, avocatul Sandu Stela care a acționat în interesele inculpatului Prisacari Victor a solicitat anexarea la materialele cauzei a cererii inculpatului în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală prin care ultimul își recunoaște vina în cele comise, se căiește sincer și regretă de cele întâmplate.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, de către avocatul Sandu Stela și inculpat au fost modificate cerințele din apel, solicitând aplicarea în privința inculpatului a pedepsei prin prisma art. 90 alin.(1) Cod penal, inculpatul menționând că vina o recunoaște pe deplin și se căiește sincer de cele întâmplate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, apelul declarat a fost admis, rejudecată cauza, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, după cum urmează.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani.

În rest, sentința a fost menținută, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că din cererea de apel rezultă că apelantul critică modul de apreciere a probelor de către prima instanță, considerând-o necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, în opinia instanței de apel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului Prisacari Victor în comiterea infracțiunii imputate rezultând din circumstanțele de fapt și de drept stabilite în cauză, inclusiv declarațiile succesoriului victimei Țaralunga Diana, și ale martorilor Andruh Maria, Ashikhmina Tatiana, Sîrbu Evghenia.

În continuare, instanța de apel a reiterat că deși în apel se indică, că fapta inculpatului Prisacari Victor nu întrunește elementele infracțiunii, urmând a fi achitat, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel acesta a recunoscut vina și și-a modificat cerințele, invocând că recunoaște vina în cele comise, se căiește sincer și solicită aplicarea prevederilor art. 90 alin.(1) Cod penal. Astfel, instanța de apel a apreciat, ca irelevante argumentele din apelul înaintat referitoare la nevinovăția inculpatului Prisacari Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a enunțat că prima instanță, just a calificat faptele inculpatului Prisacari Victor, vinovăția acestuia fiind constatată în baza

ansamblului de probe administrate și cercetate de către instanță, sentința adoptată fiind legală în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, însă neîntemeiat i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală a acesteia, considerând-o prea aspră în raport cu circumstanțele reținute, gravitatea faptei comise, personalitatea făptuitorului.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că raportând fapta și împrejurările în care infracțiunea a fost comisă, consideră, că inculpatul Prisacari Victor nu este periculos pentru societate, în acest sens fiind reținută forma vinovăției-imprudența, personalitatea inculpatului, anterior necondamnat (f.d.66), însă a fost tras la răspundere contravențională, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.46), are constituită o familie dar nu are persoane la întreținere, este angajat în câmpul muncii, în cadrul instanței de apel a recunoscut vinovăția în infracțiunea imputată și se căiește în faptele comise.

Astfel, ținând cont de dispozițiile legale ale art.69, 75 Cod penal, precum și reieșind din faptul, că inculpatul Prisacari Victor a comis o infracțiune gravă, însă a recunoscut vina și se căiește sincer în cele comise, nu are antecedente penale, este căsătorit, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, instanța de apel a considerat posibilă corectarea acestuia prin aplicarea față de el a pedepsei sub formă de închisoare, însă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea solicitărilor sale, recurentul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a menționat că în prezenta cauză penală, a fost adoptată o decizie cu aplicarea unei pedepse prea blânde în comparație cu consecințele comiterii infracțiunii.

Consideră că inculpatul Prisacari Victor a avut posibilitatea reală de a evita producerea accidentului rutier la data de 23 iunie 2019, în cazul în care ar fi acționat în conformitate cu prevederile pct. 45 sbpct. (I) lit. a), b) și d) și pct. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 prevăd că: Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră. Conducătorul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate să reducă viteza pînă la o limită care i-ar garanta siguranța traficului.

Astfel, inculpatul urma să țină cont de faptul că se deplasează prin localitate, de faptul că în orice moment poate să apară cineva în calea sa, respectiv, urma să conducă automobilul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ce i-ar permite să prevadă situații periculoase. Contrar însă, în pofida faptului observării obstacolului pe partea carosabilă, inculpatul nu a stopat

mijlocul de transport condus, manifestând neglijență în acțiunile sale, considerând că ar putea evita tamponarea, încercând să ocolească obstacolul - fapt prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere al RM.

Menționează, că pedeapsa, în prezenta cauză penală, urmează să aibă un efect preventiv serios, atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite de Constituția RM și alte legi sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, amintește că succesorul victimei, Țaralunga Diana, în ședința de judecată a invocat existența pretențiilor de ordin material față de inculpat, explicând prin faptul că a primit, de la inculpat, imediat după accident, suma de 30 000 lei, pe care i-a cheltuit pentru înmormântare, însă, are în continuare pretenții de ordin material, invocând că după decesul mamei, sora sa mai mică, care este elevă în clasa a IX, a rămas fără întreținător, și necesită corespunzător, întreținere pînă la vârsta majoratului, fiindu-i foarte greu din punct de vedere financiar.

Acuzarea a luat în calcul atitudinea inculpatului față de fapta comisă, față de succesorul victimei, de compasiunea ce o manifestă, căroră, deși neintenționat, însă li s-au produs daune materiale și în special, morale, care, după caz, nu mai pot fi recuperate. Astfel, victima Țaralunga Vera avea un copil minor la întreținere, și care, urmare a faptei neglijente comisă de inculpat, a rămas fără întreținător, fiindu-i produsă inclusiv și o pagubă morală și psihică irecuperabilă.

Subliniază că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, respectiv, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, se consideră infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, or dreptul la viață al oricărei persoane prevăzut de art. 2 CEDO prevalează asupra altor drepturi, iar Curtea Europeană acordă dreptului la viață o semnificație cu totul aparte situându-l printre articolele primordiale ale Convenției.

La aplicarea și individualizarea pedepsei aleasă în privința inculpatului, consideră, că instanța de apel nu a ținut cont de principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse - decesul persoanei.

Totodată, menționează că accidentul s-a produs în localitatea unde își avea domiciliul victima, și unde locuiește și pînă la moment inculpatul Prisacari Victor, iar accidentul produs a bulversat și tulburat liniștea localității pe o perioadă îndelungată.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură

penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal lărgit conchide că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal – eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând în considerare argumentele recursului, Colegiul penal lărgit conchide că sub aspectul acestui temei de casare, procurorul opinează că instanța de apel neîntemeiat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal. Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal lărgit relevă că

acest temei nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Analizând partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75-78 și 90 Cod penal.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de fond corect au conchis că vinovăția inculpatului Prisacari Victor este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare, Colegiul penal lărgit menționează că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine convingerea că, corectarea și reeducarea condamnatului este posibilă fără a fi izolat de comunitate, familie și societate. Această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca, condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea reală a pedepsei, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit și contactul cu infractorii recidiviști periculoși care îl pot antrena în continuare în noi activități criminale.

De asemenea, un alt aspect important îl reprezintă faptul că stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel corect a evidențiat că prima instanță nu și-a motivat soluția privind neaplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare, stabilite inculpatului, cu toate că materialele cauzei atestă că, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără a fi izolat de comunitate, familie și societate, cu realizarea pleneră și eficientă a scopului legii penale.

Astfel, instanța de apel, efectuând o analiză minuțioasă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a evidențiat că în condițiile în care inculpatul nu are antecedente penale, însă a fost tras la răspundere contravențională, a comis o infracțiune din imprudență, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are constituită o familie, însă nu are la întreținerea persoane, este neagajat în câmpul muncii, în cadrul ședinței instanței de apel a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate și s-a căit de celea comise, a contribuit la suportarea cheltuielilor de înmormântare a victimei, oferind successorului acesteia suma de 30 000 lei, așa dar, în circumstanțele expuse, se constată prezența condițiilor pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei sub formă de închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit nu reține argumentul procurorului precum că instanța de apel neîntemeiat i-a stabilit inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, or, instanța de apel, în decizia adoptată s-a expus detaliat asupra argumentelor necesității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Cât privește argumentul recurentului, precum că instanța de apel, la soluționarea acțiunii civile nu a ținut cont de pretențiile materiale înaintate de către succesorul părții vătămate, Țaralunga Diana, către inculpatului Prisacari Victor, Colegiul penal lărgit reiterează că, din declarațiile date de către succesorul părții vătămate în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel rezultă că nu are careva pretenții de ordin moral, însă a invocat existența pretențiilor de ordin material, fără a indica o sumă expresă sau a prezenta careva acte întru confirmarea existenței acestora, totodată recunoaște că inculpatul Prisacari Victor i-a oferit suma de 30 000 lei pentru cheltuieli de înmormântare (Vol. I, f.d. 132).

În acest sens, Colegiul penal lărgit relatează că potrivit art.219 alin.(1) Cod de procedură penală - acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că în cazurile excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Raportând prevederile legale la cazul suspus judecării, Colegiul penal lărgit menționează că din materialele cauzei se constată că succesorul părții vătămate, Țaralunga Diana, nu a depus nici o cerere în conformitate cu prevederile art. 219 alin.(1) Cod de procedură penală, înaintându-și pretențiile materiale doar în formă verbală, fără a le confirma prin careva înscrisuri, circumstanțe ce au generat soluția primei instanțe de a admite în principiu a acțiunii civile înaintate verbal de către succesorul părții vătămate și civile, Țaralunga Diana, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor civile cuvenite să hotărască instanța civilă, întru a nu admite tergiversarea examinării cauzei penale.

Prin urmare, dat fiind faptul că în cauză nu au fost prezentate probe în original, sau certificate legale, bonuri de casă care ar confirma prejudiciul material cauzat succesorului părții vătămate, Țaralunga Diana, prin infracțiune, Colegiul penal lărgit constată că instanțele de fond corect au admis, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca cuantumul despăgubirilor să fie stabilit în ordinea procedurii civile, soluție pe care Colegiul penal lărgit o însușește integral, reieșind din temeinicia acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui ***Prisacari Victor*** XXXXX.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion